

עורך הכתוב: דוב איתן הכתב הראשי: אהרן דולב

השבועון הסוציאלי-פורמסיה

רחוב נליקסון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "אח"י") ת.ד. 136, טל. (ומני) 66785 מען להכרטיס: "עולמפרס" משרד העיתונות בירושלים; רחוב דוד הלפרן 10 (יוליאן); מול משרד הסעד.

העורך הראשי: אורי אבנרי ראש המערכת: שלום כהן

עורך התבנית: דוש העלם הראשי: שאול גולדמן

עורכי מדורים: מיכאל אלמן, יחיאל בשו, ניצה נבי, איתמר עלים.

משתתפים קבועים: מרצח נרובנר, רפאל הייט, אוסקר סאובר, סילימ מיארי, יצחק לבני, צבי שש.

ראש-משרד, ירושלים: ראש-משרד, חיפה: גנן ריבון

סוסר-חוק: מונטי נייקובס, נבריאיל דנון, שמואל מירח.

המו"ל: העולם הזה בע"מ, רמס ישראל, תל-אביב

מכתבים

משפט הנוער

לדעתו משפט הנוער הוא רעיון מצוינו אולם חסרונו אחר לו והוא ההאשמה. אתם מאשימים את הנוער הישראלי הצעיר שהוא בעל רמה תרבותית ותרבותית ירודה יותר מזו של הנוער של הרוח הקודם. כל זה נכון, אולם את מי אתם מאשימים? הנוער שסבל מכל העסק הזה, כמה הוא הפא? האם בזה שהוא קבל הדרכה בתנאי עזת המנסות להחדיר את המפלגות לתנועה, במישוריו או בעקרונות? לא! לא את הנוער אתם צריכים להאשים כי אם את התנועות, המדריכים והמפלגות הנתונות את עזרתן המלאה בהשפעת דעותיהן בקרב נוער בצורה זו. אותן צריך להאשים. מיכאל מילר, תל-אביב

קראתי את מודעתכם בנדון משפט צבירי על הנוער הישראלי. מנקודת מבט ראשונה חייב אני להודות: נהיית (הגיע הזמן למשפט כזה). אולם לצערי, לאחר עיון נוסף, מתעורר חשד כבד לטוהר כוונותכם. הרושם הנו כי ספרתכם הנה לתשובה אשר נתנת לשאלה: המכה אתה את אשתך במלך או במסאזא? בלא רצון למניעה בעו"ד תמיד (וקסיגור במשפטים), אך יכול לשמש כסיגור אדם אשר דעתו על הנוער הישראלי ידועה (וגם הנוער המבקר בית הספר הנוכח והקדורים, אם נהר רק חבר אציל, הרי הוא מועיל ועיל למדי"נה"). כוונתו יכולה להיות אחת: השמעת הה"ה הנה אשר אינה מצלת נוער, "מצוי" זה.

כוונתו של הקסיגור אינה ידועה למערכת, תתברר רק מחו, במשפט.

דן והקניא

כראנו בעיון רב את רשימתכם המאלפת לסכמו של כנוס הפלמ"ח (העולם הזה 279) שנערך בי נבכת ברני והננו תמימי דעים עם מסקנותיכם

עורכי העולם הזה מזמינים

למשפט ציבורי על הנוער העברי

שיתקיים בליל שבת, 17.10.52, בשעה 8:00 בערב, בקולנוע ג'ריינה. ההאשמה: הנוער נאשם כי הנו נוסל מן הדור הקודם בחוסר נכונות להתנדבות בחיי המדינה והחברה, בהעדר חוש ציבורי וברמה תרבותית ירודה. אבות בית הדין: השופט המחוזי אליעזר מדחי, יגאל מוסיון ואורי אבנרי. הקסיגור: עו"ד שמואל תמיר הסניגור: אליעזר לייבסון. המשנה הפרקליט המחוזי: הנאשם: חיים פלד. השופטים-המושבעים וחלק מן העדים יוזמנו מקרב הקהל.

חלוקת כרטיסים בקופת ג'ריינה ביום ו' ובמשרדי המכירה הרגילים. הקהל מתבקש לשבת במקומות המסומנים בכרטיסים. רשת הרמקולים הבטיח שמיעה טובה בכל האולם.

שמעתי מפי מכרים משותפים כי אתה בעל כושר שכלי. כשאני מאזין לדבריך על "יהודי פלסטין" ועל "המהגרים מגלות פולין" אני נאלץ לפקפק. בכך, האינך סבור כי אתה מבין בו דברים אלה את החשמל היקר של דמשק.

יתכן כי לא המוח חשוב, כי אם הלב. אתה קורא את עתונתנו, ואתה יודע כי חלק גדול מבני העם העברי רוצים בשלום אמת. אתה יודע גם שאין ניגוד אמתו של אינטרס בין שני עמיתנו, להיפך, האחד זקוק לשני, אם כן, כיצד מרשה לך מצפונך לשרת משטר חשוף ושעבדני, הרוכב על כל ה"שירידי" האפלים של ימי הביניים? הוגנת היא מקצוע עתיק מאד, בייחוד ב"מרחב שלנו ודמשק היא עיר עתיקה מאד, אחת העתיקות בעולם. אולם אתה, ריבחי, אדם צעיר אתה. האינך סבור כי לערבי צעיר ישנו, בשנת 1371 להגירת הנביא, מק

אדם מוזר הוא זה ו'! אמר לי השבוע בחינך עתונאידי, בדברו על שמואל תמיר, הקסיגור במשפט הציבורי נגד הנוער העברי, שהתפרסם השבוע בכותרות העיתונים כסגני גורו של שילאנסקי. הוא מגן על אדם אחד ומקטר על דור שלם!

תמיר לא היה היחיד שנפל קרבן להתי ענינות הקהל במשפט הציבורי. גם במערכת צלצל הטלפון כמעט בלי הרף, שלא לדבר על מאות המכתבים ועל האנשים שהופיעו בכבודם ובעצמם. רוב הפונים הצייעו את עצמם כעדים וכטוענים במשפט.

כיון שרשימת העדים המוזמנים מוגבלת מראש ל-3 מכל צד, וכל שאר העדים יודו מנו מקרב הקהל במקום, לא הייתה בידנו האפשרות לספק את כל הקוראים. אולם הם שיכנעו אותנו כי אמנם היה ערך ציבורי בעריכת משפט זה.

פרט מוזר: לא רק שמואל תמיר, אלא גם כמה אישים אחרים הקשורים במשפט זכו השבוע לפרסום או לזכור בלתי-צפוי. בין אלה בולט אליעזר מלח, עד כה שופט-שלום ראשי בתל-אביב. מאז הורבוק המר דעות הנושאות את תוארו זה, הועלה ב"דרגה, התמנה לשופט מחוזי.

במשפט עצמו התיינה סמכויותיו של אליעזר מלח מוגבלות יותר מאשר בבית המשפט המחוזי. כאב בית-הדין לא היה מוסמך להרשיע או לזכות את הנאשם. תפקידו היה מוטל כולו על חבר המושבעים, שיתברר מבין הקהל. לפיכך הייתי מייצג לאותם צעירים, שכבר התחילו (כפי ששמעתי) לערוך התערבויות על תוצאות המשפט. לנהוג בזהירות. דעתם הפרטית של עורכי העולם הזה לא תיקבע כאן במאומה. אם ירצו לשמור על כספם, מוטב שיימנעו מהתערבות — או ישתדלו להיבחר לחבר המושבעים.

מדור זה מופנה לכל הקוראים. אולם בר-שותכם האדיבה הייתי רוצה לנצל אותך, הפעם, כדי לפנות לקורא אחד בלבד, שאין לי אפשרות להגיע אליו בדרך אחרת. קורא זה הוא ריבחי כמאל, קריין ועורך התכנית העברית של רדיו דמשק.

ובכן ריבחי, ידידי, שמעתי כי הואלת בטובך להזכיר בתכניתך את העתון הזה. שיפרת למאוינך כי העולם הזה פירסם מאמר של אורי אבנרי, השובע הפיכה נגד ה"ממשלה המושחתת. וכי אתה הקוראים גם שאל מי יהיה נאגיב הישראלי.

עד כאן הכל טוב ויפה — דברי עתון זה מכוננים לכל קוראיו, ואם אתה נמנה (כפי הנראה) אל קוראינו הנאמנים, הרשות ה"מלאה בידך לצטט את דברינו. לא נכעס עליך גם אם תגזים במקצת, או תפרש את הדברים כרצונך.

אולם ריבחי, ידידי — האם אינך סבור כי ישנם קטעים בעתון זה הראויים יותר לציטוט בפיך? מה דבר עשרות הרשימות המוקדשות לבירור אפשרויות השלום שני שני עמיתנו או הרשימות המבטירות את ה"צורך באיחוד המרחב לשם מלחמה משותפת בקרבון הפנימי ובאימפריאליזמים ה"ריס?

שלום כהן

ה ש ע ר

שנים עשרה מ"9 שנות חייה בילתה אריאלה קורי, ילידת, ועתה גם תושבת תל-אביב, בקבוץ גבעת ברנר. עם בוא הסתיימה החלה חשה געגועים אל השדות החרושים, נאלצה להסתפק בהצטלמות על גבו של קסטור שבמחסן בעיר, כדבר הקרוב ביותר לטיול בחורש.

כמו עיני! הירות! שני צעירים שוחחו ביניהם. דובר על מחתרת, פצצות וכו'. 

היו גם מקרים שהאדם מת מן החניקה עצמה. דבר העלול להימשך כמה דקות. ברלה ואדנאר

... סוף-סוף מצא העולם הזה (780) את הנושא המתאים ביותר למהותו: הפריצות! ישראל גורמן, חיפה

פרט לכמה אידיוקים קלים היתה החקירה המיוזרת של העולם הזה על הפריצות במדינת דוממה נאה כיצד אפשר למסל באופן שקט ובנין המפתח המסתה לרוב את הכותבים לנסות ולוולות... ד"ר אברהם כהן, יפו

הצענתו של ברלה לשלם לממשלה מס הכנסה בסך 5000 ל"י לשנה אם ירשו לו לשתות ב"ח בשבת, מתקבלת על הדעת. אם לוקחים כסף מ"אדנאר ושאר הנאצים, למה לא מיהודי טוב כמו ברלה?

אפרים עמיקם, שכי התקוה משרד הבריאות חושש, מן הסתם, מפצצות.

ידיה בנוחיות קראתי בעיון את הרפורטאז' המוצלחת על בעיותיה של ילדות (העולם הזה 279). אולם אני מצטער על מסיקה אחת, שהייתה בלתי-נכונה ובלתי-צודקת באחד. כוונתי למסיקה בה נאמר שהילדות לא רצחה לילד בבית-ההולכי העירוני מפני ששם יולדות 20 נשים באולם אחד. דומני שרובא העולם הזה, שהוא כמעט כרבית בבית-ההולכי יולדות (וצילם שם גם את מומנת הילדה) היה צריך לדעך את המסב יותר טוב.

רופא, תל-אביב העולם הזה מצטער בכנות על הפיסקה, שהייתה ציטטה מדברי היולדת שאינה מכירה את המצב הנוכחי לאמתו. בבנין החדש של בית החולים העירוני לילודות בקריה קיים אישפוז מרווח למדי (בממוצע 6 נשים לחדר).

המלמה העתיקה, אילו שתקת נאון נשארת מתייפיה לכס אחרי הכתבה, כמה עולה ידו? העולם הזה (778) הזכחתם את בורחכם בענייני נשים ולידה. ברור שאין לכם נשים במערכת וכן לא פטומות במשפחותיכם, אחרת לא הייתם כפי אים לאיץ קוראיכם דוגמה מאשה פטומה ה"מוציאה במשך חודשים את 500 הילדות האחד רגונת שלה על, והרגונות שחורות וכיזים לב נות". אני אם לשני ילדים שאחד מהם נולד בקופסת הצנע, אבל הוא בכל זאת פטומם לפי ד"ר. גם אני, כמו רבות אחרות, אינני, תששת ב"ח מעמידה בתנאי הריגון של תקופת הצנע" למרות שלא שקטתי בחובות שדרשו קורבנות גדולים מבני ספספתי, להלכס.

העולם הזה נטל על עצמו תפקיד אשר לא יוכל למלאו. כוונתי לשחיתות אשר לה הקדשתם מקום ומרחק כה רבים, רק דרך אחת להלחם בשחיתות... התחלה מן הדברים הפטומים, חסרי הערך כביכול... רק אח"כ אפשר יהיה להקים תנועה נגד הדת (ולא נגד הכפייה הדתית).

השחיתות העולם הזה נטל על עצמו תפקיד אשר לא יוכל למלאו. כוונתי לשחיתות אשר לה הקדשתם מקום ומרחק כה רבים, רק דרך אחת להלחם בשחיתות... התחלה מן הדברים הפטומים, חסרי הערך כביכול... רק אח"כ אפשר יהיה להקים תנועה נגד הדת (ולא נגד הכפייה הדתית).

רסאל קפרתיק, חיפה קראתי בעיון רב את המאמר על השחיתות ב"מדינה (העולם הזה 777). אין בלבי כל ספק כי אותם חלקים של המאמר הרעים על ירידת המתת החלוצים במדינה לאחר הקמתה ועל התפשטות ה"שחיתות נכונים כהתלס. אולם איני מסכים לר"ב ריכס ביחס לביט החרש של הועד הפועל של ההסתדרות. משרדי הועד הפועל מפורימם בכל חלקי תל-אביב. הועד הפועל בנה בנין חרש זה במרחק ממורכז העיר רק בשביל לחסוך כסף, כי הכנסה כאן עלה בול. כן יחסך כסף על ידי שלם כל המשרדים יחד. לו ידעתם כמה דמי ממתת שולם למשל בנק לאומי לישראל עבור מינוס החדש ברוחב אלנבי לא הייתם סוענים שהועד הפועל כוכו כסף, אלא להיפך.

מ. גולדפרב, תל-אביב העולם הזה לא טען נגד בזבוז כספים, אלא נגד בזבוז של חמרי הגנרל שנקנו בדביזים שנאספו לשם שיכון עולים.

מנוף למות הדפורטאז'ה המצוינת על התקפת אצ"ל ברמת-גן (העולם הזה 780) כללה תמונה אחת שהעבירה הלהקה בנפיש. אני מתכוונת לתמונת הנדרום. (אולם) היו בתמונה זו כמה פרטים שלא הבנתי אותם. מה, למשל, משמש המנוף? ואיך בכלל מוצא אדם להורג?

דבורה ברעם, תל-אביב פרטי הביצוע: הדין הועמד על הדלת ברציפה, כשהיא טגורה. עניבת-החנק הושמה על צווארו. התליין טובב את המנוף (שב"תמונה) המחזיק את הדלת. הדלת נפתחה, והאדם שעמד עליה נפל למטה, לתוך התא שמתחת לריצפת העץ (אליו מובילות מדר"גות מחדר התליה). מעוצמת הנפילה נשבר, לרוב, חוט-השרדה, במקום שם מתהדקת סביבו עניבת החנק, ואז המוות מידי, אולם

פטי הביצוע: הדין הועמד על הדלת ברציפה, כשהיא טגורה. עניבת-החנק הושמה על צווארו. התליין טובב את המנוף (שב"תמונה) המחזיק את הדלת. הדלת נפתחה, והאדם שעמד עליה נפל למטה, לתוך התא שמתחת לריצפת העץ (אליו מובילות מדר"גות מחדר התליה). מעוצמת הנפילה נשבר, לרוב, חוט-השרדה, במקום שם מתהדקת סביבו עניבת החנק, ואז המוות מידי, אולם

שווי זכויות כל צעיר נהנה לצאת לעתים תכופות או נד"ר, רות, בחברת ברלה לקולנוע, לתיאטרון, הכלי הנחו לרצונם של שני הצדדים ולהנאתם המשותפת. שניהם, גם הוא וגם היא, נהנים מלפיה שזה מהסרט בקולנוע. מהננת התיאטרון, מלפיה מת הקפה. אך משום מה השתגר הנהוג המשונה שהמביר החזור הוא המשלם, בזמן ש"היא מרוויחה לא פחות כסף ממנו. דרישת המין היפה, "החלש" לשויון זכויות צריך לחול גם על שויון ההוצאות.

אריה הלפרין, ירושלים הגיוני, אבל מאימתי נשמעות נשים לדבר ההגיון?

העולם הזה? 781